

РЕШЕНИЕ

№ 12944

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **975** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211, изр. 1, пр. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Т. П. И. от [населено място] срещу Заповед № 1-3/05.01.2023 година на НАЧАЛНИК НА ЗАТВОР – ГРАД С., с която последният наложил дисциплинарно наказание“ Порицание“ за срок от 9 месеца на Младши инспектор Т. П. И.- надзирател Първа степен, служител в Затвор- [населено място] категория, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е постановена при съществени нарушения на административно производствените правила, при противоречие с материално правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди, че в хода на производството е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Оспорва извършването на нарушение. Моли оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Г. поддържа жалбата. Ангажира доказателства. Моли заповедта да бъде отменена на основанията, които са посочени в жалбата. Претендира разноски, за което представя

списък.

Ответникът – Началник на Затвора С. се представлява от инсп. К., която оспорва жалбата. Поддържа представения по делото писмен отговор. Излага съображения, че заповедта е правилна и законосъобразна.

От фактическа страна.

Оспорващия Т. П. И. от [населено място] работи като надзирател Първа степен в Затвора С. от 03.11.2014 г. Към датата на издаване на оспорената заповед е „надзирател първа степен“ в затвора [населено място]. През време на службата си не е наказван дисциплинарно.

Със Заповед № л-251 от 23.11.2023 г. на Началника на Затвора - С., издадена на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 15, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС е разпоредено извършване на проверка за изясняване на постъпили данни, отразени в докладна записка с вх. № 11907/22.11.2022 г., за извършени неправомерни действия от м.и И.. Със заповедта е определена комисия, която да извърши проверката и да изготви писмена справка за резултата в срок до 16.12.2022 г. Оспорващия е запознат с горепосочената заповед на 28.11.2022 г. В образуваното дисциплинарно производство, служителят е поканен да даде обяснения пред комисията – л.16 от делото, на 03.01.2023г. които са обективирани в протокол вх. № 481/10.01.2023 г.

Проверката е приключила с писмена справка вх. № 12383/05.12.2022 г. до Началника на Затвора - С., в която са обсъдени събраните в хода на дисциплинарната проверка доказателства, сведения и записи от системата за видеонаблюдение в Затвора, въз основа на които комисията установила следното : м.и. И. на 14.11.2022г. в 06,30ч. в Затвора в [населено място], е отключил сам спално помещение №15 в зоната за повишена сигурност и от него е излязъл лишен от свобода, осъден на доживотен затвор.

Комисията квалифицирала извършеното като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 и т. 4 от ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1 т. 15 от ЗМВР предлага да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание " за срок от 9 месеца.

На 03.01.2023 г. жалбоподателя се е запознал с всички писмени документи и справката.

На 05.01.23г. е издадена оспорената в настоящото производство заповед, като И. се е запознал с нея на 10.01.23г. видно от отбелязавенто върху същата.

По делото е изслушана и приета съдебно-медицинска експертиза, касаеща здравословното състояние на лишено от свобода лице, за което в заповедта е

отбелязано, че е напуснало само спалното помещение, което заключение съдът изцяло кредитира.

От правна страна:

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган – Началник на Затвора С.. В разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС са определени правомощията на началника на Затвора, като в т. 3 е регламентирано налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което съдът приема, че Началникът на Затвора С. е компетентен да издава заповеди за налагане на наказанието "порицание" по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР на всеки от подчинените си служители. В този смисъл съдът намира за неоснователно възражението на оспорващия, касаещо липсата на компетентност.

Дисциплинарното наказание е наложено на оспорващата в срока, регламентиран в разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, но според настоящия съдебен състав са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не е било изпълнено изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, а именно преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващия орган да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Такива са дадени. В съдебната практика няма спор по въпроса, че поканата да бъдат дадени обяснения при всички случаи следва да предхожда издаването на заповедта. Видно от събраните в хода на производството по делото писмени документи приети като доказателства по делото, Със Заповед № л-251 от 23.11.2023 г. на Началника на Затвора - С., издадена на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР във вр. с чл. 15, ал.1, т. 3 от ЗИНЗС е разпоредено извършване на проверка за изясняване на постъпили данни, отразени в докладна записка с вх. № 11907/22.11.2022 г., за извършени неправомерни действия от м.и И.. Със заповедта е определена комисия, която да извърши проверката и да изготви писмена справка за резултата в срок до 16.12.2023 г. Оспорващия е запознат с горепосочената заповед на 28.11.2022 г. Впоследствие е издадена Заповед №1-274 от 16.12.2023г., в която е допусната поправка на грешка в предходно издадената заповед, като е записано вместо 16.12.2023г. срока да се чете 23.12.23г. с която заповед лицето привлечено към дисциплинарна отговорност не е било

запознато. На практика с втората издадена заповед е удължен срока в който комисията е следвало да излезе с резултат от проверката. В образуваното дисциплинарно производство, служителят е поканен да даде обяснения пред комисията – л.16 от делото, на 03.01.2023г. които са обективирани в протокол вх. № 481/10.01.2023 г. т.е. след като проверката е приключила, - видно от писмена справка вх. № 12383/05.12.2022 г. до Началника на Затвора – С. и след като е издадена и заповедта – 05.01.2023г.

Така констатирания порок е достатъчно основание да бъде отменена заповедта поради нарушение на процедурата по налагане на наказание, с оглед изчерпателност на мотивите за отмяна, съдът следва да разгледа и останалите инвокирани в жалбата нарушения - за не спазена форма и липса на мотиви.

Оспорената заповед е издадена в съответната писмена форма, но съдът приема, че тя не съдържа фактически и правни основания за издаване. Реквизитите, които следва да се съдържат в индивидуален административен акт от този вид, са изрично посочени в чл.210, ал.1 от ЗМВР, съгласно която, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Вярно е, че мотивите към заповедта могат да се съдържат в отделен документ, част от административната преписка по налагане на наказанието, пълната липса на такива в заповедта обаче, съчетана с липсата на препращане в същата към документ, където би могло да бъдат посочени, съществено затруднява правото на защита на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице, още повече с оглед констатираните от съда несъответствия в процедурата по изслушване и реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя.

Допуснато е и още едно съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При издаването на заповедта съдът констатира нарушение на разпоредбата на чл.206, ал.2 ЗМВР, според която при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В тази връзка, настоящият състав намира, че цялостното поведение на служителя по време на служба не е било взето предвид при налагане на наказание. Не са взети предвид и конкретните факти, които са мотивирали лицето да извърши фактическите действия, за които по-късно е привлечен към дисциплинарна отговорност. Въпреки, че в мотивите към заповедта е посочено, че са оценени събраните по случая доказателства и са взети предвид обстоятелствата, при които е било извършено нарушението, формата на вина цялостното поведение на служителя и е била предоставена възможност за упражняване правото на защита на същия, в същата липсват конкретни мотиви във връзка с индивидуализацията на наложеното на жалбоподателя наказание, в т.ч. и такива, свързани с настъпилите последици. Отделно от това липсват каквито и да било

мотиви относно задължителните реквизити на заповедта. Бланкетното изброяване на реквизитите по чл.206 ЗМВР без същите да бъдат отнесени към конкретиката на случая не може да се възприеме, като изпълнение на законово изискване от страна на дисциплинарният орган. Последното представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е основание за отмяна на оспорената заповед. В този смисъл Решение № 2550 от 28.02.2017 г. по адм.д. № 12906/2015 г., V отд. на ВАС; Решение № 139 от 09.01.2017 г. по адм.д. № 6938/2015 г., V отд. на ВАС; Решение № 3369 от 20.03.2017 г. по адм. д. № 39/2016 г., V отд. на ВАС Решение № 2328 от 23.02.2017 г. по адм. д. № 2272/2016 г., V отд. на ВАС; Решение № 4813 от 19.04.2017 г. по адм.д. № 2273/2016 г., V отд. на ВАС и др.; Решение № 6809 от 31.05.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2178/2016 г.

С оглед изложеното оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна – постановена в нарушение на материалния закон.

Предвид изхода на спора, съдът намира, че на оспорващата страна следва да бъдат присъдени разноски по делото в размер на 812,80 лева. По сметка на АССГ следва да бъде заплатена сумата от 300лв. по допуснатата и приета съдебно-медицинска експертиза.

На основание чл. 211 от ЗМВР решението не подлежи на обжалване.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. П. И. от [населено място] - Заповед № 1-3/05.01.2023 година на НАЧАЛНИК НА ЗАТВОР – ГРАД С., с която последният наложил дисциплинарно наказание“ Порицание“ за срок от 9 месеца на Младши инспектор Т. П. И.- надзирател Първа степен служител в Затвор- [населено място] категория

ОСЪЖДА ГД " Изпълнение на наказанията", [населено място], [улица] да заплати на Т. П. И. от [населено място] , сумата от 812,80 лева, представляваща разноски по делото.

ОСЪЖДА ГД " Изпълнение на наказанията", [населено място], [улица] да заплати по сметка на Административен съд София град сумата от 300 лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: